

Leervoorkeuren Manon Ruijters: korte samenvatting

Om vooral de context waarin geleerd wordt te benadrukken, ontwikkelde Ruijters haar theorie over Leervoorkeuren.

In deze theorie ontstaan effectieve leertrajecten wanneer we de juiste match kunnen maken tussen de leervoorkeur van een cursist en de manier waarop het leren georganiseerd wordt.

Om deze match te bevorderen, beschrijft zij vijf leervoorkeuren in de vorm van vijf metaforen:

1. **Kunst afkijken:**

Deze mensen leren het liefst in de spanning van de praktijk. Ze observeren anderen, analyseren wat bruikbaar is en passen dat toe in hun werk.

2. **Participeren:**

Leren door te sparren met anderen. Hun reacties en ideeën voeden jouw leerproces.

3. **Kennis verwerven:**

Grote kans dat je deze mensen met hun neus in een boek vind. Ze houden van leren waarbij een expert kennis overdraagt.

4. **Oefenen:**

Mensen die graag oefenen, proberen iets nieuws graag uit in een veilige omgeving. Ze zijn niet bang voor fouten, want daar leren ze van.

5. **Ontdekken:**

Zij leren het liefst van het leven. Schools leren is te beperkt voor hen. Ze leren het liefst door zelf iets uit te vinden.

Leervoorkeuren gaan niet zozeer over de persoon die leert, maar over de **context** waarin je graag leert. Ruijters beperkt zich bewust tot deze context, omdat alle verschillen in leren zich niet laten vangen in één model.

Voorkeuren ontwikkel je in de loop van je leven. Maar ook in wisselwerking met de organisatie en de beroepsgroep waarin je functioneert.

Leervoorkeuren zijn redelijk stabiel, maar zijn wel situatieafhankelijk en kunnen zich ontwikkelen.